

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou v právní věci žalobkyně **J.V.**, bytem, Rakousko, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o starobní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11.2.2011, č. j.,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 11.2.2011 č.j. **se zrušuje** pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 380,- Kč do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím ze dne 26.8.2010, č.j. přiznala žalobkyni podle ust. § 29 písm. a) zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále v textu „zákon o důchodovém pojištění“) a s přihlédnutím k článkům 45 a 46 odst. 2 nařízení Rady (EHS) 1408/71 (dále jen nařízení) a počínaje 1.5.2010 s přihlédnutím k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 od 1.1.2006 starobní důchod ve výši 1.953,-Kč měsíčně. Podle odůvodnění byla doba pojištění stanovená pro nárok na důchod splněná pouze s přihlédnutím k čl. 45 odst. 1 nařízení a pro výši důchodu byla započtena doba pojištění v českém důchodovém pojištění ve výši 3.287 dní a v rakouském důchodovém pojištění ve výši 11.559 dní, tj. celkem 14.846 dní. Základní výměru podle čl. 46 odst. 2 nařízení stanovila v poměru délky dob ve výši 326,-Kč měsíčně. Při výpočtu osobního vyměřovacího základu ve smyslu čl. 47 odst. 1 písm. d) nařízení za dobu pojištění získanou výdělečnou činností v jiném členském státě během rozhodného období dosadila průměrný indexovaný výdělek vypočtený z vyměřovacích základů získaných a započítávaných podle českých právních předpisů. Průměrný indexovaný výdělek

dosazovaný za jednotlivé dny, ve kterých trvalo pojištění spojené s výdělečnou činností v jiném členském státě činil 648,1715,- Kč a základem pro jeho stanovení byl vyměřovací základ získaný v roce 1969 ve smyslu ust. § 18 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění. Ze zjištěného osobního vyměřovacího základu 19.582,-Kč byl stanoven výpočtový základ a z něho procentní výměra, která v plné výši činila 7.347,-Kč a po úpravě podle čl. 46 odst. 2 nařízení 1.627,-Kč měsíčně. Se základní výměrou 326,-Kč činila celková výše důchodu 1.953,-Kč k 1.6.2006. V souladu s čl. 94 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a rady (ES) č. 987/2009 provedla ČSSZ k 1.5.2010 výpočet starobního důchodu, který by účastníkovi řízení náležel podle čl. 52 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, výše tohoto důchodu by činila 2.330,-Kč, proto účastníkovi řízení od 1.5.2010 nadále náleží starobní důchod ve výši 2.330,-Kč.

V námitkách ze dne 7.12.2010 žalobkyně namítala, že ve srovnání s OLDP ze dne 4.1.2006 nyní chybí údaje, zda rakouská doba pojištění od 8.12.1969 do 31.12.1999 byla zhodnocena v souladu s rozhodnutím Krajského a Nejvyššího správního soudu v Brně jako doba vyloučená, tj. ve stejném počtu dnů jako zhodnocené pojištění. Období od 1.1.2000 do 31.12.2000 je vykázáno 366 dnů rakouského pojištění, ale jen 214 dnů vyloučených, což je proti rozhodnutí obou soudů shora. Z OLDP dále vyplývá, že doba pojištění v cizině byla nyní zhodnocena o 165 dnů delší, než podle OLDP ze dne 4.1.2006, když oba soudy dospěly k závěru, že doba zaměstnání na území Rakouska v délce 11.394 dnů je zhodnocena správně. Zvýšením doby pojištění v Rakousku navíc je poškozována v dílčení procentní i základní výměry důchodu o 165 dnů. Oba soudy v rozhodnutí konstatovaly a zavázaly ČSSZ vyloučit rakouskou dobu pojištění v rozsahu na základě pravidla 365/366 dnů. Vzhledem k chybějícím údajům nelze rozhodnutí přezkoumat. Dále uvedla, že částky v OLDP v období za rakouské doby pojištění od 1.1.1986 nechápe a nezná jejich původ a namítá propad vyměřovacího základu mezi rokem 1999 a rokem 2000. Žádá přesné vysvětlení postupu při výpočtu koeficientu nárůstu za rok 1969, osobního vyměřovacího základu a jak dospěla ČSSZ k výpočtovému základu a procentní výměře.

Dne 11.2.2011 žalovaná rozhodnutím č.j. námitky zamítla a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. ze dne 26.8.2010 potvrdila. Pokud se týká námitky ohledně nesrovnalostí a neúplných údajů obsažených v OLDP ze dne 20.8.2010 žalovaná uvedla, že odlišnost údajů ve srovnání s osobním listem důchodového pojištění ze dne 4.1.2006 je zapříčiněna zavedením nového postupu při výpočtu dílčího důchodu podle čl. 46 odst. 2 nařízení, kdy se ve smyslu čl. 47 odst. 1 písm. d) nařízení dosazuje průměrný indexovaný výdělek. Nadále se již při výpočtu osobního vyměřovacího základu nepoužívá postup, kdy se doba pojištění získaná v jiném členském státě z rozhodného období vyloučila. V dalším textu napadeného rozhodnutí žalovaná nastínila postup výpočtu dílčího důchodu podle čl. 45 a 46 nařízení. Žalobkyně dosáhla důchodového věku podle zákona o důchodovém pojištění dne 26.11.2005 a v České republice získala celkem 3.287 dnů pojištění a v rakouském důchodovém pojištění 11.559 dnů, tj. 40 roků a 246 dnů. Podmínku potřebné doby pojištění nesplnila žalobkyně výlučně podle právních předpisů ČR bez přihlédnutí k dobám pojištění získaných podle právních předpisů jiných členských států, a proto žalovaná postupovala podle právních předpisů Evropských společenství. Výpočet provedla podle čl. 46 odst. 2 nařízení, přičemž k dobám pojištění získaným podle právních předpisů jiného členského státu přihlédla jako by byly získány podle českých právních předpisů dle čl. 45 odst. 1 nařízení. Na základě toho aplikovala

ust. § 33 odst. 1 a 2, § 34 odst. 1, § 16, § 17 odst. 1 a na základě nichž postupovala při výpočtu důchodu. Přihlédla k celkové délce 3.280 dní doby pojištění v ČR od 1.9.1965 do 7.12.1969, v rakouském důchodovém pojištění v délce 11.559 dní od 8.12.1969 do 25.11.2005, neboť v tento den vznikl žalobkyni nárok na starobní důchod. Stanovila rozhodné období pro výpočet OVZ od roku 1986 do roku 2005, a poněvadž v něm nebyly získány žádné vyměřovací základy, byl pro výpočet průměrného výdělku vzat vyměřovací základ za dobu od 20.1.1969 do 7.12.1969 ve výši 20.078,-Kč za 322 dnů pojištění, z čehož bylo 7 dnů vyloučené doby. KNVVZ pro příslušný kalendářní rok byl stanoven hodnotou 10,1690. Dále v rozhodnutí uvedla, jakým způsobem vypočetla hodnotu KNVVZ, provedla výpočet průměrného výdělku, průměrný indexovaný výdělek doplnila za doby pojištění v Rakousku v rozhodném období a provedla deindexaci. Roční vyměřovací základ určila jako součin vyměřovacího základu a koeficientu nárůstu VVZ platného pro příslušný kalendářní rok dle data přiznání důchodu. Na základě tohoto stanovila osobní vyměřovací základ, výpočtový základ a výši procentní výměry ke dni vzniku nároku na důchod. Výpočet procentní výměry podle zák. č. 100/88 Sb., činil pouze 3.496,-Kč a byl nižší, než vypočtený podle zákona o důchodovém pojištění. Získanou procentní výměru dílčila v poměru dob pojištění v ČR a celkové doby pojištění v ČR a Rakousku tj. 14.846 dnů a získala výši procentní výměry z tohoto poměru ve výši 1.627,-Kč. Následně tuto částku upravovala podle nařízení vlády č. 461/2006 Sb., č. 256/2007 Sb., č. 211/2008 Sb., a 363/2008Sb.,. V OLDP ze dne 20.8.2010 k nově uvedeným částkám v období za rakouské pojištění od 1.1.1986 žalovaná uvedla, že se jedná o roční vyměřovací základy stanovené na základě nového postupu výpočtu dílčího důchodu. K námitce, že v období od 1.1.2000 do 31.12.2000 vykazuje OLDP ze dne 20.8.2010 366 dní AUT pojištění, ale jen 214 dní vyloučených, což odporuje rozhodnutím soudů a k námitce, že není logický vzestupný vyměřovací základ do 31.12.1999 a jeho náhlý propad za rok 2000 vysvětlila, že se jedná o důsledek nového postupu při výpočtu dílčího důchodu v souladu s ust. čl. 47 nařízení. Pokud se v rozhodném období dosazuje průměrný denní výdělek za každý den povinného pojištění získaný v jiném členském státě v rozhodném období, pak za takový den lze považovat pouze skutečně odpracovaný den a nelze ho dosadit za náhradní doby pojištění dobrovolného pojištění, doby bydlení, anebo, vyplývá-li z formuláře E 205, že nejde o dobu výdělečné činnosti. Tyto doby se z rozhodného období vyloučí. V roce 2000 byla žalobkyně zaměstnána v období od 1.1.2000 do 31.5.2000 v rozsahu 152 dnů a vyměřovací základ byl vypočten na základě průměrného denního výdělku vynásobeného počtem skutečně odpracovaných dnů. Od 1.6.2000 do 31.5.2001 byla žalobkyně nezaměstnaná podle údajů poskytnutých rakouským nositelem pojištění, od 1.6.2001 do 31.7.2001 pobírala nemocenské dávky a od 1.8.2001 jí byl přiznán starobní důchod. Nejde tedy o skutečně odpracované dny, a proto jsou hodnoceny jako vyloučená doba až do 25.11.2005, tj. data vzniku nároku na starobní důchod.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně žalobu, v níž uvedla, že jí nebyl k její žádosti zaslán OLDP s plnými údaji, v rozhodnutí se zdůvodňuje odlišnost v osobním listu důchodového pojištění ze dne 20.8.2010 oproti OLDP ze dne 4.1.2006 pouze tím, že se nyní důchod vypočítává jinak, než v lednu 2001. Žalovaná však neprovedla srovnání výpočtu z ledna 2006 podle rozhodnutí Krajského a Nejvyššího soudu v Brně, ačkoliv musí vypočítat důchod způsobem pro ni výhodnější, pokud jsou možné dvě alternativy. Žalovaná v předchozích letech přepočítávala jeden rok důchodového pojištění v Rakousku jako 360 dnů, což ona nezpochybňovala, ovšem pouze pro zjištění celkové doby pojištění, tedy součet českých a rakouských dob pojištění, ona však namítala nesprávný přepočet v OLDP v poměru

mezi přehledem dob pojištění a vyloučenou dobou. Na základě rozhodnutí soudů byla povinná výpočet zkorigovat podle nového hodnocení vyměřovacího základu s ohledem na průměrný indexovaný výdělek, uznání doby od 1.1. do 19.1.1969 jako doby vyloučené a přepočtem k poměru dob pojištění v Rakousku a dob vyloučených ve stejném poměru. V novém OLDP ze dne 17.8.2010 se v kolonce doba vyloučená částečně objevuje počet dnů, což vysvětlila žalovaná rozhodnutím ze dne 11.2.2011 tak, že se již nepoužívá postup při výpočtu, kdy se doba pojištění získaná v jiném členském státě z rozhodného období vylučovala. Pokud se týká OLDP ze dne 17.8.2010, jehož obsah byl vysvětlen v rozhodnutí ze dne 11.2.2011, žalobkyně namítá, že rakouský nositel pojištění potvrdil dobu pojištění jako 380 měsíců, tudíž nikoliv 11.559 dnů. Přepočet 1 rok = 360 dnů musí být aplikován v době, kdy byl starobní důchod přiznán, tj. v lednu 2006. Pokud byla v některých dobách od roku 1969 do 31.7.2001 nemocná, nezaměstnaná, to jsou údaje, které nemusí žalovanou zajímat. Potvrzení o 380 měsících pojištění je potvrzením, že po tuto dobu platila sociální pojištění. Trvá na tom, aby ČSSZ vycházela z údajů o délce doby pojištění stanovené v měsících přepočtených na 360 dnů v roce, celkového počtu 11.394 dnů. Nejnovější výpočet odporuje nařízením v rozsudku krajského soudu a žalovaná by měla prokázat, že žalobkyně nemá újmu při přepočtu 365/366 dnů proti dobám vyloučeným ku 360 dnům jako tomu bylo při výpočtu v lednu 2006. Domáhá se tudíž nového výpočtu, ale také vyplacení úroku z prodlení z dosud poukázané částky 25.116,-Kč od 1.1.2006 do září 2010 a z dlužných částek.

V doplnění žaloby ze dne 13.9.2011 žalobkyně uvedla, že rozhodnutím ze dne 26.8.2010 nemohla žalovaná realizovat právní názory soudů v jejich rozsudcích sp. zn. 34 Cad 165/2007 a 3 Ads 90/2009, v nichž rozsah zhodnocené doby v Rakousku uznaly jako správné. Od počátku procesu se jedná o 11.394 dnů pojištění v Rakousku. Tento počet také nebyl předmětem soudního řízení. Žalovaná také v novém výpočtu vychází z doby pojištění 11.559 dnů, nevysvětluje, jak došla k rozdílu 11.394 a 11.559 dnů v Rakousku, aniž by se v dobách pojištění něco změnilo. Naopak doby pojištění v Rakousku od 1.6.2000 do 31.5.2001 neuznává, ačkoliv jsou potvrzeny jako doby pojištění v Rakousku. Výpočet uvedený v rozhodnutí ze dne 11.2.2011 je pro ni nepochopitelný, neví, proč má od 1.1.2005 do 25.11.2005 320 dnů pojištění a tuto dobu vykazuje žalovaná jako dobu vyloučenou. Rozdílem 165 dnů rakouského pojištění navíc má pro ni negativní dosah, neboť tímto rozdílem nezískala více dob pojištění (1 rok) a při dílčení se toto zvýšení projevuje v její neprospěch. Domáhá se výpočtu svého starobního důchodu podle rozhodnutí soudů v předchozím řízení a je nutno přihlédnout k zápočtu jednoho roku pojištění za devátou třídu. Doba od 1.1. do 19.1.1969 byla stanovena jako doba vyloučená, což podle OLDP ze dne 17.8.2010 je. Přepočet poměru dob pojištění v Rakousku a dob vyloučení v Rakousku ve stejném poměru nebylo dosud provedeno, teprve po takovémto přepočtu lze provést nový výpočet starobního důchodu.

Žalovaná ve vyjádření uvedla, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně a přesně popsala způsob výpočtu starobního důchodu podle čl. 46 nařízení a i starobního důchodu dílčího. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 26.8.2010 realizovala právní názor Krajského soudu v Brně vyslovený v rozsudku sp. zn. 34 Cad 165/2007. Pokud se týká zhodnocené rakouské doby pojištění, žalovaná poukazuje na rozsudek NSS sp. zn. 3 Ads 90/2009, který rozsah zhodnocené doby uznal jako správný. Pokud se žalobkyně domáhá nového výpočtu starobního důchodu, žalovaná nemá k tomu důvod, neboť

v napadeném rozhodnutí velmi podrobně postup výpočtu starobního důchodu uvedla. Pro vyplacení úroku z prodlení není zákonné opory, neboť není v zákoně ustanovení, které by takovou povinnost plátcí důchodu ukládalo. Žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby.

Z obsahu námitek a z žalobních námitek žalobkyně podle soudu vyplývá stěžejní námitka žalobkyně, která nebyla žalovanou v rozhodnutí ze dne 26.8.2010, ani v rozhodnutí ze dne 11.2.2011 přesvědčivým způsobem zdůvodněna. Žalobkyni jde o to, aby žalovaná provedla pro srovnání výpočet výše jejího starobního důchodu ke dni 1.1.2006, od něhož žádá přiznání důchodu, podle právní úpravy a postupem, který posuzovaly soudy ve svých rozhodnutích ze dne 5.5.2009, č.j. 34 Cad 165/2007-37 a rozhodnutí NSS ze dne 29.4.2010, č.j. 3 Ads 90/2009-64. Žalovaná v rozhodnutí ze dne 26.8.2010 stanovila výši starobního důchodu tzv. novým postupem, žalobkyně však až dosud nemá povědomí o tom, zda tento postup při výpočtu starobního důchodu je pro ni výhodnější než způsob výpočtu důchodu v předchozím rozhodnutí korigovaný závazným právním názorem obou soudů v jejich rozhodnutích. Jak správně uvádí, pokud jsou možné dvě alternativy výpočtu důchodu, měl by být přiznán důchod, který je pro ni výhodnější, což až dosud žalovaná v řízení o přiznání starobního důchodu neprovedla. Přitom z obsahu námitek proti rozhodnutí ze dne 26.8.2010 je zřejmé, že se žalobkyně nadále domáhá výpočtu výše starobního důchodu postupem, který žalovaná provedla i v rozhodnutí ze dne 1.3.2007, jehož správnost byla posuzována shora uvedenými rozhodnutími soudů, jejichž závazný právní názore měla žalovaná respektovat a výši starobního důchodu nově vypočítat. Teprve po provedení takového výpočtu výše starobního důchodu a porovnáním výše starobního důchodu s výší podle tzv. nového postupu bude spravedlivě o výši starobního důchodu žalobkyně rozhodnuto. Poněvadž žalovaná takto nepostupovala, spatřuje soud v tomto vadu řízení, která nebyla odstraněna ani v námitkovém řízení, ač obsah námitek k takovému postupu směřoval, a proto soudu nezbylo, než napadené rozhodnutí žalované zrušit ve smyslu ust. § 78 odst. 1 s.ř.s., věc vrátit žalované k dalšímu řízení s tím, že se v obnoveném námitkovém řízení žalovaná vypořádá se zásadní námitkou žalobkyně v námitkách ze dne 7.12.2010 požadující výpočet výše starobního důchodu postupem předcházejícím rozhodnutí o výši starobního důchodu ze dne 1.3.2007 s přihlédnutím k závazným právním názorům obou soudů v jejich rozhodnutí.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., úspěšná žalobkyně požadovala na nákladech řízení za poštovné částku 380,-Kč, kterou je žalovaná povinna zaplatit do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. července 2012

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně